

द्रव्यं ऊत्वा द्वितीयायामाहुतावल्परद्रव्यहोमे सति अवमं क्षीणं
यथा भवति तथा अञ्चति प्रवर्त्तत इत्यवाची । तादृशो होताऽ
सुरवदन्योऽपि पराभवति ।

प्रथमाहुतेरूर्ध्वं स्रुचोऽधस्तादुपसादनं विधत्ते । “ऊत्वाप-
सादयत्यजामित्वा य । अथो व्यावृत्त्यै” इति । नैरन्तर्येणाहुति-
द्वये सति आलस्यं भवेत् । मध्ये स्रुचमुपसादनं तत्परिहृतं भव-
ति । अपिचनैरन्तर्येण होमे सति आहुतिद्वयस्य मध्ये व्यावृत्ते-
रप्रीतेरेकैकाहुतिः स्यात् । अत उपसादनमिदं व्यावृत्त्यै भवति ॥

उपसादनादूर्ध्वमाहवनीयसमीपे एव स्थितस्य पश्चिमाभि-
मुखं तेन* गार्हपत्य-प्रतीक्षणं विधत्ते । “गार्हपत्यं प्रतीक्षते ।
अननुध्यायिनमेवैनं करोति” इति । स्वसेवां परित्यज्याहव-
नीयसेवायां कुपितो गार्हपत्य एनं यजमानं हिंसितुं अनु-
ध्यायति । तत्र प्रतीक्षणेन सेवितत्वात् ध्यानरहितं करोति ॥

द्वितीयाहुतेर्होमदेशं विधत्ते । “अग्निहोत्रस्य वै स्याणु-
रस्ति । तं य च्छेत् । यज्ञस्याणुमृच्छेत् । एष वा अग्निहो-
त्रस्य स्याणुः । यत् पूर्वाहुतिः । तां यदुत्तरयाभिजुहुयात्
[३] ॥ यज्ञस्याणुमृच्छेत् । अतिहाय पूर्वामाहुतिं जुहोति ।
यज्ञस्याणुमेव परिवृणक्ति । अथो भ्रातृव्यमेवाप्नातिक्रामति”
इति । स्याणुस्तम्भः । यथा गृहस्य स्तम्भ आधारभूतः । एव-
मग्निहोत्रस्यापि प्रथमाहुतिर्मूलस्तम्भः । यदेतां प्रथमाहुति-
मभिलक्ष्य तस्या उपरि उत्तरयाऽऽहुत्यानुष्ठानं निष्पादयेत् ।

* पश्चिमाभिमुखत्वेनेति A चिन्तितपुस्तकपाठः ।